

Arrest

nr. 321 329 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische Koerd te zijn, geboren op [...] januari 1990 in de stad Diyarbakir gelegen in Turkije. Uw familie was hier tijdelijk naartoe gevlucht. Echter na enkele maanden keerde u met uw familie terug naar Irak. U groeide verder op in de stad Batifa gelegen in het district Zakho, provincie Duhok (Koerdisch Autonome Regio, KAR, Noord-Irak).

In 2013 huwde u met M.A.M.J. (CG [...]; OV [...]), samen hebben jullie drie kinderen. Na uw huwelijk verhuisde u naar Ghizava, een dorp gelegen in hetzelfde district en later woonde u wederom in Batifa-stad en ook nog een tijdje in de stad Zakho. Uw dochter L. had een zeldzame hartafwijking die niet in Irak behandeld kon worden. Via de huisarts werd er een organisatie gezocht die uw dochter kon helpen. Dit was een Italiaanse organisatie en zij regelden een operatie in Italië en ook de reisdocumenten en reis voor u en uw dochter. Er werd besloten dat u diende mee te gaan aangezien uw dochter nog borstvoeding kreeg. Uw man

zou achterblijven met uw twee andere dochters. In juni 2022 verliet u Irak en reisde u met uw dochter naar Italië. U werd vergezeld door een vrouw genaamd H.. Ook zij had via dezelfde organisatie een operatie voor haar zoon geregeld. Toen u aankwam in Italië ervoer u een 'cultuurshock'. U zag dat de mensen er veel schaarser gekleed rondliepen en vrijer waren, en ook uw reisgezel H. was zeer ruimdenkend en liet u onder andere pornobeelden zien. Ze had in Italië afgesproken met haar ex-vriend Mo. waarmee ze een buitenechtelijke relatie had en die op zijn beurt een vriend meebracht genaamd N.. N. was zelf ook van Dohuk afkomstig en had een verblijfsvergunning in Zwitserland. U ontmoette hem en hij drong bij u aan op een seksuele relatie. U hield eerst de boot af, maar uw reisgezel H. overtuigde u uiteindelijk. Drie à vier dagen nadat u hem voor de eerste keer zag begon u een seksuele relatie met hem. De laatste keer dat u betrekkingen had met hem, werd dit per ongeluk gefilmd. Later stuurde hij u het filmpje door met de boodschap het te verwijderen na het bekijken ervan. U vergat dit echter te bekijken aangezien uw dochter ondertussen uit het ziekenhuis werd ontslagen en jullie zich waren aan het voorbereiden op de terugkeer naar Irak. De vrouw van uw broer stuurde u op dat moment de vraag om foto's van uw verblijf in Italië. U stuurde per ongeluk het betreffende filmpje mee en zo kwam het in handen van uw broer M.. U zag hierna vele gemiste oproepen van uw schoonzus en belde haar terug. Het was echter uw broer die opnam en die u onmiddellijk bedreigde met de dood en eiste dat u zou terugkeren naar Irak. Later belde uw man en zei dat hij bedreigd werd door uw broer, maar niet wist waarom. U vertelde hem de reden niet, maar enkel dat u niet wilde terugkeren naar Irak en in Europa wenste te blijven. U beëindigde de relatie met N., maar hij regelde wel nog een huurauto en u ging samen met uw dochter naar België. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming in op 25 juli 2022.

Uw man reisde later ook naar België samen met uw twee andere dochters en diende een verzoek om internationale bescherming in op 31 juli 2023. Tot op heden is hij niet op de hoogte van uw buitenechtelijke relatie. Enkel uw broer M. is hiervan op de hoogte. U vreest dat hij u zal doden als u terugkeert naar Irak.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van de identiteitskaarten van uzelf, uw man en uw kinderen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U beweert een buitenechtelijke relatie te hebben gehad waarvan uw broer op de hoogte kwam en omwille hiervan vreest u eerwraak door uw broer (zie CGVS, p.7 en 8). Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht.

Vooreerst toont u geenszins uw verblijf in Italië aan; waar uw vermeende buitenechtelijke relatie zich zou hebben afgespeeld. U legt hieromtrent immers geen enkel document of foto neer, hetgeen zeer vreemd is daar u beweert dat u naar Italië ging omwille van een medische ingreep van uw dochter.

U verklaart via een organisatie met uw paspoort en een visum naar Italië te zijn gereisd (zie CGVS, p.7). Logischerwijze kan dan ook worden aangenomen dat zowel van de reis als van de medische ingreep enige documentatie moet aanwezig zijn, echter u legt hier niets van neer. Over uw paspoort en visum verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) deze samen met die van uw dochter te zijn verloren in Italië (zie DVZ, vraag 25). Dat u niet eens het paspoort en visum dat u gebruikte kan neerleggen, doet sterke twijfels rijzen betreffende uw zagezegde verblijf in Italië. Tevens zijn uw verklaringen omtrent deze reis en de medische ingreep van uw dochter vaag te noemen. Zo kan u niet eens de naam van de organisatie noemen die de reis

en de medische ingreep voor jullie regelde (zie CGVS, p.5). Ook over waar u in Italië verbleef, blijft u het antwoord schuldig en zegt u vaagweg dat u de naam van de stad niet meer weet (zie CGVS, p.9). Ook zegt u dat een Italiaans koppel u begeleidde in het land, maar dat u hen enkel kende als 'papa en mama'. Ook hun namen kan u niet geven (zie CGVS, p.10). Dat u zo weinig details kan geven betreffende bovenstaande, is zeer opmerkelijk. U beweert dat u uw dochter maar een keer per dag gedurende anderhalf uur mocht bezoeken (zie CGVS, p.10). Er werd u gezegd dat zolang uw kind 'aan het toestel' hing, er geen bezoek mocht zijn (zie CGVS, p.10). Daar uw dochter momenteel slechts twee jaar oud is, valt het moeilijk te geloven dat het ziekenhuis dermate streng zou zijn inzake de aanwezigheid van u als moeder in het ziekenhuis. Temeer daar u beweert dat ze een zeer ingrijpende operatie onderging, hierna nog een week in kunstmatige coma werd gehouden en lang in het ziekenhuis diende te verblijven. Dit alles in een vreemd land met ziekenhuispersoneel dat niet eens kon communiceren met uw kind, hetgeen een zeer ingrijpende en zelfs traumatiserende ervaring moet geweest zijn. Dat het ziekenhuispersoneel dan dusdanig streng zou zijn en uw bezoek als moeder zo minimaal hielden lijkt zeer onwaarschijnlijk. Gegeven bovenstaande heeft het CGVS dan ook bedenkingen bij uw zogenaamde verblijf in Italië.

Wat er ook van zij, zelfs indien u daadwerkelijk in Italië verbleef voor een medische ingreep van uw dochter, hetgeen u in casu niet aantoon, kan ook aan de verklaringen aangaande uw zogezegde relatie en de bedreigingen van uw broer hieromtrent weinig geloof gehecht worden.

Zo bent u vooreerst vaag over de man waarmee u beweert een buitenechtelijke relatie in Italië te hebben gehad. Gevraagd naar zijn naam kan u niet eens zijn volledige naam geven, enkel zijn voornaam (zie CGVS, p.9). Ook gevraagd naar zijn familie komt u niet verder dan algemeen te zeggen dat hij broers en zussen had, zonder dat u hierover meer informatie kan geven (zie CGVS, p.9). Ook beweert u dat hij gescheiden was en een dochter had, maar gevraagd naar de naam van zijn dochter, blijft u het antwoord schuldig (zie CGVS, p.9). Dat u beweert een relatie te hebben gehad met deze persoon valt moeilijk te rijmen met het feit dat u zodanig weinig kan vertellen over hem. Als reden hiervoor geeft u aan dat er weinig tijd was om elkaar te leren kennen (zie CGVS, p.9). Echter volgens uw verklaringen had u toch gedurende een week intens contact met deze persoon (zie CGVS, p.7). Dat u dan zo weinig kan vertellen over hem is moeilijk te geloven. Ook dat u zomaar een dergelijke relatie begon terwijl u van een naar eigen zeggen 'zeer traditionele omgeving' kwam, is opmerkelijk gegeven de risico's hieraan verbonden (zie CGVS, p.8). Temeer gezien de context waarbinnen uw vermeende bezoek aan Italië kaderde. U verklaart daar immers te hebben verbleven omwille van een zeer ingrijpende medische operatie van uw dochter. Dat u in die context besloot zich aan een buitenechtelijke relatie te wagen, doet ten zeerste de wenkbrauwen fronsen. Temeer daar uw verklaringen hieromtrent weinig doorleefd overkomen. Zo zegt u dat u oorspronkelijk weigerde een relatie aan te knopen met N., maar dat uw reisgezel u hiertoe aanmoedigde en u toch overstag ging omdat u er behoefte aan had (zie CGVS, p.11). In Italië zou u een geheel andere cultuur ervaren hebben en wist u niet beter dan dat alles mocht en niets een probleem was (zie CGVS, p.11). Dat u beweert niet beter te hebben geweten en dacht dat plots alles kon is weinig geloofwaardig. U had volgens uw verklaringen immers tot dan altijd in een zeer traditionele omgeving geleefd waardoor u logischerwijs weet had van de mogelijke gevolgen van overspel. Dat u hier dan zo licht over ging, enkel en alleen omdat u zich in een ander land met een andere cultuur bevond, is weinig overtuigend te noemen.

Vervolgens is de manier waarop deze relatie aan het licht zou zijn gekomen, wederom weinig geloofwaardig. Zo zou N. 'per ongeluk' de laatste keer dat u seks had met hem, gefilmd hebben. Vervolgens stuurde hij u dit filmpje door waarop u het per ongeluk naar uw schoonzus doorstuurde (zie CGVS, p.7 en 8). Dat u ten eerste akkoord zou gaan dat N. beelden maakte van jullie samen, is geheel niet overtuigend te noemen. Dat u een dergelijk risico zou nemen om beelden van jullie twee op te nemen terwijl de gevolgen van het uitkomen van deze relatie catastrofaal zouden zijn, is immers weinig waarschijnlijk. Nog minder waarschijnlijk wordt het als u erna beweert dat N. de beelden doorstuurde en zei ze te bekijken en ze onmiddellijk te verwijderen, maar dat u zou hebben vergeten ze te bekijken (zie CGVS, p.12). Dat N. u deze beelden opstuurde met de expliciete boodschap de beelden te verwijderen, en u het dan zou hebben 'vergeten' te bekijken is absoluut niet overtuigend te noemen.

De uitdrukkelijke vraag van N. om het te verwijderen impliceerde immers dat het beelden betroffen die absoluut niet gedeeld mochten worden. Dat u hier dan zo onverschillig mee omging en het filmpje op uw gsm liet staan zonder er zelfs naar te kijken, is geenszins geloofwaardig te noemen. Het tart bovendien alle verbeelding dat u dit filmpje daarna ook nog eens per ongeluk zou hebben doorgestuurd naar uw schoonzus zonder dat u dit beseftte. Dat u zich op geen enkel moment van enig kwaad bewust was en dit filmpje 'per ongeluk' doorstuurde, is hoegenaamd niet aannemelijk. Een filmpje doorsturen is immers niet van dezelfde orde als een verdwaalde foto doorsturen, het moet immers tijd gekost hebben om dit te uploaden en door te sturen. Dat u dan niet eens door zou hebben gehad dat u dit filmpje was aan het doorsturen, kan geenszins geloofd worden. Frappant is ook dat uw schoonzus nadien het filmpje zou hebben laten zien aan uw broer. Uw schoonzus moet zich immers bewust zijn geweest van de mogelijke gevolgen hiervan voor u. Het is dan ook opmerkelijk dat ze er toch voor koos om hem dit te laten zien. Gevraagd naar waarom ze dit liet zien,

antwoordt u dat u niet weet of ze dit opzettelijk had laten zien of dat het per ongeluk gebeurde (zie CGVS, p.12). Dat u niet eens met zekerheid kan zeggen hoe uw broer op de hoogte geraakte van het filmpje doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien spreekt u zichzelf hieromtrent tegen. Immers even later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat uw schoonzus u enkele dagen later opbelde en u zei dat het per ongeluk was gebeurd, dat uw broer over haar schouder meekeek naar het filmpje (zie CGVS, p.12). Dat u eerst verklaart niet te weten hoe uw broer het filmpje onder ogen kreeg en dan plots toch beweert dat hij het per ongeluk te zien kreeg, valt moeilijk te rijmen met elkaar. Het lijkt er dan ook op dat u uw vluchtrelaas gedurende uw persoonlijk onderhoud opbouwt.

Tevens is het zeer vreemd dat uw broer M. het nieuws omtrent uw vermeende buitenechtelijke relatie niet deelde met de rest van uw familie en zelfs niet met uw man (zie CGVS, p.13). Als hij eerwraak zou willen nemen op u zoals u verklaart, zou hij er immers alle belang bij hebben dat de familie en uw man op de hoogte zijn. Het betreft hier immers een oneer die de gehele familie aangaat. Dat hij uw man opbelde en enkel verklaarde dat u diende terug te keren naar Irak zonder de reden te vertellen, is weinig aannemelijk gegeven bovenstaande (zie CGVS, p.7 en 8). Dat M. deze informatie voor zichzelf zou houden, is dan ook geenszins geloofwaardig. Het is tevens zeer merkwaardig dat uw man niet op de hoogte blijkt te zijn van uw buitenechtelijke affaire. Dat hij nooit doorvroeg naar de precieze problemen tussen u en uw broer M. en enkel genoegen nam met het feit dat uw familie niet tevreden was met uw verblijf in Italië overtuigt hoegenaamd niet (zie CGVS, p.7 en 8). Immers M. had hem bedreigd via de telefoon en uzelf weigerde terug te keren uit Europa zonder al te veel redenen en dwong uw man u achterna te reizen met de andere kinderen. Dat uw man gegeven bovenstaande zich op geen enkel moment hierbij vragen stelde en genoegen nam met uw oppervlakkige verklaringen als zou u in Europa willen blijven, is weinig geloofwaardig te noemen.

Ten slotte rijst bij het CGVS de vraag waarom u zich niet elders in Irak zou kunnen vestigen en zo zou kunnen ontsnappen aan uw broer. Gevraagd hiernaar zegt u plots dat uw broer M. in het leger zit en uw andere broer de lijfwacht is van iemand belangrijk binnen de KDP dus dat ze u overal zouden kunnen vinden (zie CGVS, p.14). Echter doorgevraagd naar het precieze werk van uw broer M. bent u zeer vaag en tegenstrijdig. Zo beweert u dat hij lang gestationeerd zat in Bagdad en momenteel in de regio tussen Mosul en Bagdad (zie CGVS, p.14). Als dan wordt gevraagd dat uw broer als Koerd lid was van het Iraakse leger (ISF), verklaart u dat u denkt dat hij bij het Koerdische leger zit (zie CGVS, p.14). Dat u niet eens met zekerheid weet bij welk leger uw broer zit, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Dat uw broer bovendien bij het Koerdische leger zou zitten maar gestationeerd was in Bagdad is zeer twijfelachtig aangezien Bagdad niet onder de controle van de Koerdische autoriteiten valt. U kan ten slotte niet eens zeggen welke rang hij had, enkel dat hij sterren had op zijn uniform (zie CGVS, p.14). Dit is allemaal zeer vaag en ongeloofwaardig te noemen.

Ten slotte haalt u ook aan dat uw dochters medische problemen hebben die niet behandeld kunnen worden in Irak (zie CGVS, p.14). Voor medische problemen die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie kan u zich richten tot de geijkte procedure, zijnde een verzoek tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofd worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beoordeling. De identiteitskaarten van uzelf en uw familie bewijzen immers hoogstens uw identiteit, hetgeen tot op heden niet betwijfeld wordt door het CGVS.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023** (update), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf), en de **COI Focus Irak : Veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR) van 13 september 2023** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidsincidenten_in_de_koerdische_autonome_regio_kar_20230928.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021.

Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootchalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaardt in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de

stad. Buiten de door sjiiten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de PKK in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en –ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens H.er van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. Wat de provincie Dohuk betreft, situeren deze incidenten zich voornamelijk in de bergachtige en dunbevolkte gebieden in het noordoosten. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijke aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in uw regio van herkomst, het district Zakho gelegen in de provincie Dohuk, thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld aldaar, in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. Verzoekster zet in het verzoekschrift het volgende uiteen:

“A. TOEKENNING VAN DE INTERNATIONALE BESCHERMING (schending van de artikelen 48/3, 48/4, §2, c) en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980)

Doordat, eerste onderdeel verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming mogelijk te maken.

Dat verwerende partij op dit punt verwijst naar onwaarschijnlijke en incoherente verklaringen die verzoekster aflegde tijdens zijn twee persoonlijke onderhouds, te weten:

- Haar vrees om gedood te worden door leden van haar familie, meer in het bijzonder haar broer.

Terwijl dat verzoekster van mening is dat de vermeende incoherenties en onwaarschijnlijkheden die verwerende partij meent te kunnen opwerpen omtrent de verklaringen van verzoekster inzake de hoger opgesomde punt veelal berusten op interpretaties van details in tijdsweergaven en theoretische en hypothetische overwegingen die niet per se toelaten te concluderen dat verzoekster er niet in geslaagd is een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie aan te tonen.

Verzoekster houdt zich het recht voor in een later stadium van de procedure nog desgevallend bijkomende elementen aan te brengen middels de neerlegging van een aanvullende nota.

Doordat, tweede onderdeel, verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is om een vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken;

Terwijl dat verzoekster houdt zich het recht voor in een later stadium van de procedure nog desgevallend bijkomende elementen aan te brengen middels de neerlegging van een aanvullende nota.

Zodat op grond van het voorafgaande dient te worden geoordeeld dat de bestreden beslissing strijdig is met de artikelen 48/3, 48/4, §2, c) en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980 en deze beslissing derhalve dient worden nietig verklaard.”

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 16 december 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende landeninformatie:

- UNHCR “*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van januari 2024;

- EUAA “*Country Guidance Note: Iraq*” van november 2024;

- COI Focus “*Irak – Veiligheidssituatie*” van 26 april 2023 (update);

- COI Focus “*Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR)*” van 28 september 2023;

- EUAA “*Country of Origin Report Iraq: Security situation*” van mei 2024.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsebepalingen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster beweert een buitenechtelijke relatie te hebben gehad met N. tijdens haar verblijf in Italië. Ze stelt dat haar broer op de hoogte zou zijn gekomen van deze relatie en vreest omwille hiervan eerwraak door haar broer bij terugkeer naar Irak. Daarnaast haalt verzoekster aan dat haar dochter L. medische problemen heeft die niet behandeld kunnen worden in Irak.

Wat betreft de door verzoekster aangebrachte asielmotieven stelt de Raad vast:

(i) Inzake verzoeksters vrees voor haar broer ten gevolge van haar buitenechtelijke relatie met N.:

- Verzoekster toont haar verblijf in Italië, waar haar vermeende buitenechtelijke relatie zich zou hebben afgespeeld, niet aan. Zo legt verzoekster geen enkel document of foto neer ter staving van haar verblijf in Italië (verklaring DVZ, vraag 25; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), legt ze slechts vage verklaringen af omtrent haar reis naar Italië en de medische ingreep van haar dochter (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 9, p. 10) en komen haar verklaringen over de strenge bezoeksregels in het ziekenhuis voor een moeder van een zieke baby niet geloofwaardig voor (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

- Zelfs indien verzoekster daadwerkelijk in Italië verbleef voor een medische ingreep van haar dochter, wat zij niet aantoon, kan ook aan verzoeksters verklaringen aangaande haar relatie met N. en de bedreigingen van haar broer hieromtrent geen geloof worden gehecht: (i) verzoekster legt vage verklaringen af over de man waarmee zij beweert een buitenechtelijke relatie in Italië te hebben gehad. Zo kent verzoekster enkel zijn voornaam, kan ze geen informatie geven over zijn familie en kent ze de naam van zijn dochter niet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9); (ii) dat verzoekster zomaar een buitenechtelijke relatie begon terwijl zij naar eigen zeggen uit een zeer traditionele omgeving kwam, is, gezien de risico's die eraan verbonden zijn, niet geloofwaardig (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Bovendien valt niet in te zien dat verzoekster, die naar Italië ging omwille van een zeer ingrijpende medische operatie van haar dochter, besloot om zich in deze context aan een buitenechtelijke relatie te wagen. Dit klemt te meer omdat haar verklaringen dienaangaande niet doorleefd zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

- De manier waarop deze relatie aan het licht zou zijn gekomen – N. zou de laatste keer dat verzoekster seks had met hem gefilmd hebben en hebben doorgestuurd naar verzoekster, waarop verzoekster dit filmpje per ongeluk naar haar schoonzus doorstuurde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8) – is niet geloofwaardig. Immers is, gezien de risico's, niet aannemelijk dat verzoekster zou toestaan dat N. een filmpje van hen twee samen zou opnemen. Evenmin is aannemelijk dat verzoekster zou vergeten hebben deze beelden, die N. haar doorstuurde met de boodschap ze te verwijderen, te bekijken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verder maakt verzoekster niet aannemelijk dat ze het niet doorhad dat ze het

filmpje had doorgestuurd naar haar schoonzus, noch dat haar schoonzus het dan zou hebben laten zien aan verzoeksters broer (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verzoekster verklaart overigens eerst niet te weten hoe haar broer het filmpje te zien kreeg, terwijl ze daarna plots toch beweert dat hij het per ongeluk te zien kreeg (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

- Het is niet aannemelijk dat verzoeksters broer M. het nieuws omtrent verzoeksters vermeende buitenechtelijke relatie niet zou delen met de rest van verzoeksters familie en zelfs niet met verzoeksters man (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Het betreft immers een oneer die de hele familie aangaat. Ook het gegeven dat verzoeksters man nooit doorvroeg naar de precieze problemen tussen verzoekster en haar broer en genoeg nam met de uitleg dat verzoeksters familie niet tevreden was met haar verblijf in Italië kan niet overtuigen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8).

- Verzoekster maakt met haar ongeloofwaardige, tegenstrijdige en gebrekkige verklaringen over haar broer M. die in het leger zou zitten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14) niet aannemelijk dat ze zich niet elders in Irak zou kunnen vestigen en zo ontsnappen aan haar broer.

(ii) Inzake de medische problemen van verzoeksters dochter L.:

- Voor medische problemen die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie kan verzoekster zich richten tot de geijkte procedure, met name een verzoek tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter verwijzen naar haar vrees om gedood te worden door haar broer, het formuleren van een algemeen verweer tegen “*de vermeende incoherenties en onwaarschijnlijkheden die verwerende partij meent te kunnen opwerpen*” en het stellen zich het recht voor te behouden om in een later stadium van de procedure nog bijkomende elementen aan te brengen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig, noch concreet verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (identiteitskaarten van zichzelf, haar man en haar kinderen) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de middels aanvullende nota van 16 december 2024 bijgebrachte geactualiseerde informatie en analyse door verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Dohuk geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aantoont die tot gevolg hebben dat verzoekster, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS